

ת"פ 3803/01/14 - מדינת ישראל נגד דנה אלימלך

בית משפט השלום בקריית שמונה

ת"פ 3803-01-14 מדינת ישראל נ' יואל ואח'
תיק חיצוני: 575803/13

בפני	כב' השופט מורן מרגלית
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמת	דנה אלימלך

החלטה

בפניי בקשה אשר הוגשה ביום 8.7.14 מכוח הוראת סעיף 77א לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984 (להלן: **החוק**), במסגרתה עותרת המבקשת כי אפסול את עצמי מלדון בבקשה לגילוי חומר חקירה אשר הוגשה על ידה בתיק זה.

רקע כללי:

בעקבות בקשה לגילוי חומר חקירה בתיק זה ביום 26.5.14 ובהתאם לבקשת המשיבה, הורה כבוד השופט ניר מישורי לב טוב, אשר בפניו מתנהל תיק זה, על העברת הדיון בבקשה למותב אחר.

בהתאם להחלטה זו, הועברה הבקשה למותב זה וביום 6.7.14 התקיים דיון בבקשה.

בפתח הדיון עתרה ב"כ המבקשת לקיים הדיון במעמד צד אחד בטענה כי "מדובר בטיעונים רגישים ומביכים למאשימה". בקשה זו נדחתה על ידי מותב זה וזאת מן הטעם, שב"כ המבקשת לא מצאה לנכון להצביע ולו על ראשית ראיה אשר יש בה כדי לבסס טענתה לעניין זה.

טענות המבקשת:

ב"כ המבקש מבססת את בקשת הפסלות על הטענה לפיה יש בהמשך ניהול הדיון בבקשה לגילוי חומר החקירה בתיק זה משום פגיעה במראית פני הצדק.

בבסיס טענתה זו ניצבת העובדה כי עובר למינויו לשפיטה של מותב זה, עבד הוא בפרקליטות מחוז צפון במשך שנים רבות.

ב"כ המבקשת הבהירה כי אין היא מטילה ספק ביכולתו של מותב זה לשפוט ללא משוא פנים ואולם, כך לטענתה, בנסיבות אלה בהן קיימת היכרות אישית בין מותב זה ובין המשיבה ו/או באת כוח המשיבה בתיק זה, כמו גם לנוכח טענתה הנזכרת לעיל לפיה צפויות לעלות בדיון טענות קשות ומביכות כלפי המשיבה, מן הראוי שמותב אחר ידון בבקשה.

ב"כ המבקשת הפנתה לפסיקה אשר לטענתה יש בה כדי לתמוך בטענתה לעניין זה.

כן ציינה ב"כ המבקשת, כי לא יגרם כל עיכוב בשמיעת התיק במידה ויועבר לדיון בפני מותב אחר.

תגובת המשיבה:

המשיבה מתנגדת לבקשה.

לטענתה, אין ביחסי העבודה אשר התקיימו בין מותב זה ובין יתר הפרקליטים אשר עבדו עמו בפרקליטות אותה העת, כדי להקים מאליהם "קרבה ממשית" כמשמעה לעניין הוראות סעיף 77א(1) לחוק.

המשיבה הדגישה, כי בין מותב זה ובין הפרקליטה אשר מייצגת את המשיבה בתיק זה, עוה"ד דורית כשר, לא התקיים כל קשר אישי מעבר ליחסי עבודה רגילים ביחידה בה שרתו מספר רב של פרקליטים.

כן צוין, כי מאז מינויו של מותב זה לשפיטה לא קיים ביו מותב זה ובין הפרקליטה המייצגת בתיק קשר כלשהו.

במסגרת הבקשה, לא הצביעה ב"כ המבקשת על קיומה של נסיבה מיוחדת כלשהי המתקיימת במקרה דנן מלבד פרק הזמן בו עבד מותב זה והפרקליטה המייצגת באותה היחידה.

ב"כ המשיבה ביקשה לערוך הבחנה בין פסקי הדין אליהם הפנתה ב"כ המבקשת במסגרת בקשתה ובין נסיבות המקרה דנן.

במסגרת הבחנה זו, הפנתה ב"כ המשיבה להחלטות ולפסיקה המתייחסת אף להוראות כלל מספר 15 לכללי האתיקה של שופטים, התשס"ז-2007 (להלן: **כללי האתיקה**) וציינה, כי כעולה מהחלטות אלה אין בעובדה שפרקליט/ה אשר מונו לשפיטה כדי להקים את יסודות כלל 15(ב) וכלל 15 (ב)5 לכללים.

דיון והכרעה:

מן הטעמים עליהם אעמוד להלן, מצאתי לדחות את הבקשה.

בפתח הדברים אציין, כי אכן עובר למועד מינויי לשפיטה במהלך שנת 2013 עבדתי כ- 14 שנים בפרקליטות המדינה, תחילה מספר שנים בפרקליטות מחוז הדרום והחל משנת 2004, בפרקליטות מחוז הצפון.

במסגרת תקופת עבודתי זו, אכן הכרתי את עוה"ד כשר המייצגת את המשיבה במסגרת הליך זה ואולם, המדובר היה ביחסי עבודה קורקטיים בלבד שלא עלו כדי יחסי חברות ברמה כלשהי ואשר הסתיימו עם סיום עבודתי בפרקליטות.

במצב דברים זה, הרי שמבחינה סובייקטיבית לא מצאתי כי עצם עבודתי בפרקליטות ו/או היכרותי המקצועית עם הפרקליטה המייצגת בתיק זה מהווה נסיבה העלולה ליצור חשש ממשי למשוא פנים בניהול ההליך כקבוע בהוראות סעיף 77א(א) לחוק.

כמו כן, לא מצאתי כי במקרה דנן מתקיימת עילת הפסלות האובייקטיבית הקבועה במסגרת סעיף 77א(א1)(1) לחוק שכן, לא הוכחה "קרבה ממשית" בין מותב זה ובין הפרקליטה המייצגת ו/או המשיבה בכלל ואנמק.

על נפקות המונח "קרבה ממשית" עמד כבוד הנשיא (כתוארו אז) א' ברק במסגרת ע"א 1190/05 **שלמה גבאי ואח'** נ' **אומצה מפעלי בשר בע"מ ואח'** [פורסם במאגרים המשפטיים] (להלן: **עניין גבאי**):

"...הנה כי כן, הן לפי העילה הכללית שבסעיף 77א(א) לחוק והן לפי העילה הספציפית שבסעיף 77א(א1)(1), אין די בעצם ההיכרות או הקרבה של שופט לבעל דין או עורך דינו כדי להביא לפסילתו. יש להראות חשש ממשי למשוא פנים. אין אפוא די בקרבה של השופט. נדרשת קרבה ממשית. קרבה זו אינה אלא אותה קרבה שממשותה היא המבססת חשש ממשי למשוא פנים. בחינת ממשות הקרבה במסגרת בחינת קיומו של חשש ממשי למשוא פנים, תיעשה על דרך של בחינת טיב ההיכרות בין השופט לבין עו"ד בלק..."

(שם, בפסקה 7).

במסגרת ע"א 4227/07 **חיים ליבוביץ נ' שבתאי מיכאל** [פורסם במאגרים המשפטיים] (להלן: **עניין ליבוביץ**) ציינה כבוד הנשיאה (כתוארה אז) ד' בייניש, כי לצורך הוכחת טענת פסלות, יש להציג ראיות משמעותיות:

"...כלל הוא כי על הראיות המובאות לשם הוכחת קיומה של עילת פסלות להיות משמעותיות. חשדות תחושות והשערות הנעדרים בסיס עובדתי מעבר לאמירתם, אינם יכולים לשמש בסיס לטענת פסלות (ע"א 3863/04 הג'ונגל של אלי (1998) פרדסיה בע"מ נ' מינהל מקרקעי ישראל (לא פורסם, 22.6.2004); ע"פ 4771/05 זוזיאשווילי נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 23.5.2005); ע"א 1365/07 פלוני נ' פלוני (לא פורסם, 11.6.2007); מרזל, בעמ' 84-85)..."

(שם, פסקה 5).

במקרה דנן, לא הובאה מטעם המבקשת כל ראיה לעניין קיומה של "קרבה ממשית" בין מותב זה ובין הפרקליטה המייצגת בתיק זה ו/או המשיבה בכלל ודי בכך כדי להביא לדחיית טענתה לעניין זה.

יצוין, כי היעדר קיומה של ראייה בדבר קיומה של "קרבה ממשית" בין מותב זה ובין הפרקליטה המייצגת ו/או בין מותב זה ובין המשיבה בכלל, יש בו כדי לשמוט את הבסיס מתחת לטענת ב"כ המבקשת בדבר קיומו של חשש ממשי למשוא פנים.

למעלה מן הצורך יצוין, כי הבסיס לטענה בדבר קיומו של חשש למשוא פנים נשמט אף מעיון בטענות ב"כ המבקשת עצמה שכן, במסגרת סעיף 6 לבקשתה הבהירה ב"כ המבקשת כי יכולתו של מותב זה לשפוט במקרה דנן ללא משוא פנים אינה מוטלת בספק.

כמו כן, מצאתי כי יש מקום לדחות את טענת ב"כ המבקשת ככל שהינה מתייחסת לפגיעה ב"מראית פני הצדק".

לעניין זה, יפים דבריה של כבוד הנשיאה (כתוארה אז) ד' בייניש במסגרת ע"א 5573/08 רובי אסא נ' שמואל סעדיה [פורסם במאגרים המשפטיים]:

"...טענת המערער בדבר פסילה מכוח מראית פני הצדק, אין בה ממש. לא אחת נפסק, כי אין מקום להרחיב את השימוש בטענת מראית פני הצדק, אם וככל שיש לה מקום, לכל מקרה בו נטענת טענת פסלות שאין לה ביסוס אובייקטיבי ממשי, שאם לא כן, נמצאנו מרוקנים מתוכן את הלכות הפסלות שפותחו בבית משפט זה (ע"פ 28/98 אסרף נ' בן דורי [פורסם בנבו], 2.3.1998)..."

(שם, פסקה 7).

סבורני, כי דברים אלה מדברים בעד עצמם ואין צורך להוסיף עליהם דבר.

בשולי הדברים מצאתי להבהיר, כי חזקה על בית המשפט כי לו סבר שהיכרותו עם גורמים מסוימים בקרב פרקליטות מחוז הצפון הייתה עלולה ליצור חשש ממשי בניהול המשפט או לפגוע במראית פני הצדק, שומה עליו כי היה פוסל את עצמו מלדון בתיק זה מיוזמתו.

סוף דבר:

לאור כל האמור לעיל, הנני דוחה כאמור את בקשתה של המבקשת לפיה אפסול עצמי מלדון בתיק זה.

הצדדים יפעלו בהתאם להחלטתי מיום 6.7.14.

ניתנה היום, כ"ג אב תשע"ד, 19 אוגוסט 2014, בהעדר הצדדים.

